

VETERINAIR TUCHTCOLLEGE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 2020/94

X, klagster,
tegen
Y, beklagde.

DE PROCEDURE

Het college heeft kennisgenomen van het klaagschrift, het verweer, de repliek en de dupliek. De mondelinge behandeling van de zaak vond plaats op 27 mei 2021, waarbij van partijen alleen klagster is verschenen. Hierna is uitspraak bepaald.

DE KLACHT

Beklagde wordt verweten, samengevat, dat zij bij de castratie van de cavia van klagster veterinair onjuist c.q. nalatig heeft gehandeld en dat zij daarnaast tekort is geschoten in de verleende nazorg. Op de meer specifieke verwijten die beklagde worden gemaakt zal hierna worden ingegaan.

DE VOORGESCHIEDENIS

Het gaat in deze zaak om de cavia van klagster, die ten tijde van de gebeurtenissen die tot de onderhavige procedure hebben geleid ruim 3 jaar oud was.

Op 26 oktober 2019 heeft beklagde na een daartoe gemaakte afspraak bij klagster thuis een castratie bij de cavia uitgevoerd. Na de operatie en bij het vertrek van beklagde uit de woning was de cavia nog niet (volledig) ontwaakt uit de narcose. Klagster heeft op enig moment na het vertrek van beklagde geconstateerd dat de operatiewond bloedde. Omdat de cavia ook niet wakker werd uit de narcose, heeft klagster getracht met beklagde telefonisch contact op te nemen, echter bleek beklagde niet bereikbaar. Klagster stelt dat de cavia vijf uur na de operatie nog niet wakker was, reden waarom zij heeft getracht andere dierenartsenpraktijken telefonisch te benaderen voor advies. Door een bij een andere praktijk werkzame dierenarts met wie zij contact kreeg, is vervolgens geadviseerd om de cavia wakker te wrijven door het kopje en de schouders te masseren. Op enig moment hierna is de cavia uit de narcose ontwaakt.

De volgende dag heeft klagster de cavia, liggend in bloed, dood aangetroffen in zijn kooi in de woning. Klagster heeft sectie op het stoffelijk overschot van de cavia laten verrichten. Daaruit kwam naar voren dat sprake was van een liesbreuk en van een inwendige bloeding. Voorts is bij de sectie in het lieskanaal van de cavia los (niet vastgeknoopt) hechtmateriaal aangetroffen.

Omdat klagster ontevreden was over de door beklagde verleende zorg, heeft zij contact gezocht met beklagde. Klagster heeft ongeveer een week na de operatie contact gehad met beklagde. Partijen zijn tijdens dat gesprek niet tot een oplossing in der minne gekomen. Klagster heeft vervolgens nog gecorrespondeerd met de aansprakelijkheidsverzekeraar van beklagde althans van haar praktijk, die geen aansprakelijkheid heeft erkend. Op enig moment hierna is klagster de onderhavige tuchtprocedure gestart.

4. HET VERWEER

Beklaagde heeft schriftelijk verweer gevoerd. Op dat verweer zal hierna, voor zover nodig, worden ingegaan.

5. DE BEOORDELING

In het geding is de vraag of beklagde tekort is geschoten in de zorg die zij als dierenarts had behoren te betrachten ten opzichte van de cavia van klaagster, met betrekking tot welk dier haar hulp was ingeroepen, een en ander als bedoeld in artikel 8.15 juncto artikel 4.2 van de Wet dieren.

Wellicht ten overvloede merkt het college eerstens op dat op basis van vaste jurisprudentie financiële kwesties tussen partijen buiten de reikwijdte van het veterinair tuchtrecht vallen. Eventuele geschilpunten dienaangaande worden in een tuchtprocedure buiten de beoordeling gelaten.

Klaagster verwijt beklagde dat de castratie niet onder hygiënische omstandigheden is uitgevoerd. Klaagster stelt dat de castratie heeft plaatsgevonden op haar, niet schoongemaakte, keukentafel in een woonkamer vol hondenhaar, in plaats van in een steriele omgeving. Ook werd de cavia volgens klaagster na de operatie op de koude keukenvloer gelegd en niet op een warmtemat. Tegenover die laatste stelling heeft beklagde gesteld dat zij klaagster voor haar vertrek uit de woning heeft geadviseerd om de cavia warm te houden. Onduidelijk is gebleven welke (voorzorgs)maatregelen er precies door beklagde zijn getroffen en geadviseerd en of er sprake is geweest van te koude en/of onhygiënische omstandigheden. Klaagster heeft weliswaar foto's aan het dossier gevoegd, maar dat betreffen geen foto's van de operatie, noch van de tafel waarop de operatie heeft plaatsgevonden, waar het meer algemeen de vraag is in hoeverre het in de particuliere woning mogelijk is geweest om een steriele werkomgeving te creëren. Gelet hierop en mede gelet op het feit dat niet is komen vast te staan dat de later ontstane complicaties hierdoor zijn veroorzaakt, wordt door het college onvoldoende aanleiding gezien voor een tuchtrechtelijke maatregel op dit punt.

Een ander verwijt dat beklagde wordt gemaakt is dat zij de cavia na de operatie geen antagonistisch middel heeft toegediend. Beklaagde heeft dit betwist en gesteld dat zij na de ingreep bij de cavia Sedastop (en Inflacam) heeft toegediend. Gelet op deze tegenstrijdige lezingen en bij gebrek aan nader door klaagster bijgebracht bewijs, kunnen de feiten hieromtrent door het college niet worden vastgesteld. Daarbij neemt het college tevens in aanmerking dat klaagster ter zitting heeft verklaard dat zij niet de gehele operatie van de cavia heeft gevolgd, omdat zij tijdens de operatie ook buiten haar woning is geweest. Daarmee is dus niet uitgesloten dat beklagde Sedastop heeft toegediend op een moment dat klaagster dit niet heeft gezien. Het blijft daarmee onduidelijk of er een antagonistisch middel is toegediend en de feiten dienaangaande kunnen door het college niet met zekerheid worden vastgesteld. Het is vaste tuchtrechtspraak dat, wanneer partijen elkaar tegenspreken en op grond van de beschikbare gegevens niet kan worden vastgesteld van welke lezing moet worden uitgegaan, de klacht met betrekking tot het desbetreffende onderdeel niet gegrond kan worden bevonden. Aldus wordt dit klachtonderdeel afgewezen.

Het vorenstaande neemt niet weg dat niet in geschil is dat beklagde na de operatie uit de woning is vertrokken nog voordat de cavia geheel uit de narcose was ontwaakt. Beklaagde heeft weliswaar gesteld dat de cavia 'aan het wakker worden was', maar heeft kennelijk niet gewacht tot zeker was dat de cavia daadwerkelijk uit de narcose was ontwaakt. Het bij een eigenaar achterlaten van een dier dat nog niet uit de narcose is ontwaakt, betreft naar het oordeel van het college geen veterinair juiste en verantwoorde werkwijze. Een dierenarts dient een dier dat na een ingreep nog onder

narcose is, te monitoren tijdens de recovery en eerst bij de eigenaar achter te laten als vast staat dat het dier uit de narcose is ontwaakt. Het valt beklagde dan ook te verwijten dat zij er niet voor heeft gekozen om ter plaatse te wachten tot het moment dat de cavia wakker was. Deze werkwijze acht het college eens te meer verwijtbaar nu beklagde vervolgens niet bereikbaar is geweest toen het wakker worden van de cavia uitbleef. Klaagster heeft onweersproken gesteld dat het praktijknummer van beklagde niet bereikbaar was, dat zij, toen zij naar het mobiele nummer van beklagde belde een voicemailbericht te horen kreeg waarbij verwezen werd naar een noodnummer, en dat zij bij het bellen naar dat noodnummer eveneens alleen een voicemailbericht te horen kreeg. Het college heeft geen reden om de weergave van klagster in twijfel te trekken. Het is voor het college verder ongewis gebleven of beklagde achtervang had geregeld voor het geval zij niet bereikbaar was en waarmee door klagster contact kon worden opgenomen bij complicaties. Dat klagster op eigen initiatief zelf met andere dierenartspraktijken contact heeft opgenomen en adviezen heeft gevraagd en gekregen, doet hier niet aan af. Klaagster heeft onweersproken gesteld dat de cavia na vijf uur nog niet wakker was. Daarvan uitgaande is het college van oordeel dat beklagde in de nazorg tekort is geschoten, door niet ter plaatse te wachten totdat de cavia wakker was en door vervolgens niet bereikbaar te zijn en kennelijk ook geen achtervang te hebben geregeld. Uit sectie is gebleken dat er in het lieskanaal van de cavia los hechtmateriaal is aangetroffen. Dit vormt voor van het college voldoende bewijs om er vanuit te gaan dat bij de operatie het hechten van de operatiewond niet correct is verlopen. De suggestie van beklagde dat klagster hier mogelijk zelf debet aan is geweest doordat de cavia is gemasseerd, acht het college niet aannemelijk. Ook op dit punt acht het college de klacht gegrond.

Op grond van het vorenstaande is de klacht gegrond, als omschreven in de overwegingen 5.5 en 5.6. Na te melden maatregel wordt door het college passend en geboden geacht.

6. DE BESLISSING

Het college:

verklaart de klacht gegrond, als omschreven in de overwegingen 5.5 en 5.6; geeft beklagde daarvoor een berisping, als bedoeld in artikel 8.31, eerste lid, onderdeel b, van de Wet dieren.

Aldus vastgesteld te 's-Gravenhage door mr. L.B.M. Klein Tank, voorzitter, en door de leden drs. M. Lockhorst, drs. J.A.M. van Gils, drs. J. Hilvering, en drs. B.J.A. Langhorst-Mak, in tegenwoordigheid van mr. J.B.M. Keijzers, secretaris, en in het openbaar uitgesproken op 29 juli 2021.